

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WALLAS

Soap-comedy in twee delen

door

Luk Gijsbrechts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2004
Nr.1756

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *WALLAS* op te voeren moet de naam van auteur *LUK GIJSBRECHTS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Luk Gijsbrechts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

5 dames - 5 heren

Pa.

Ma, Maria, zijn vrouw

Sonia, zijn maitresse en vriendin van Maria

Els, zijn dochter

Jim, zijn schoonzoon

Peter, de buurjongen

Aldegonde, vrouw van Wallace

Grootvader

Grootmoeder

Agent

EERSTE DEEL

In winkel - pa en Jim.

PA : Al twintig jaar staat hier op de vitrine "Algemene voeding - bij Jos". Al twintig jaar komt iedereen uit de buurt hier alles kopen wat ze nodig hebben. En ik heb alles, van een sponske om de pannen te schuren tot een banaan, van haarspeldjes tot een sappige rosbeef. Ik heb speelgoed voor de kinderen, doktersromannekes voor de vrouwen en scheerzeep voor de mannen. Ik heb alles. Nu moet gij mij eens vertellen waarom DAT daar, recht voor mijn deur, er moet zijn. En dan die naam : "Wallace" ! Al twintig jaar doe ik zaken met mijne naam op de vitrine, simpel en eerlijk. Ze denken zeker dat ze beter gaan verkopen met zo'n engelsklinkende naam...Ik vraag me af hoe die vent echt heet.

JIM : Jos...

PA : Ja ? (Heeft het niet begrepen)

JIM : (Wijst naar Wallace) Jos !

PA : Het is niet waar ! Zeg dat het niet waar is!... En hoe weet gij dat ?

JIM : Ik heb zo mijn contactpersonen...

(tot publiek) Ik ben Jim, de schoonzoon van de Jos. Ik ben een werkloze automechanieker, maar alhoewel ze automechaniekers met hopen vragen ga ik toch niet op zoek naar werk. Ik ben ervan overtuigd dat op zekere dag, op het juiste moment, DE job voor mij uit de lucht zal komen vallen. Intussen ben ik de vertrouwensman van onze pa in zijn strijd tegen Wallace.

PA : Dat die kloot nu ook juist Jos moet heten. Zo'n mensen zouden ze moeten verbieden de heilige naam van Jozef te dragen. Dat was ook ne kleine zelfstandige, juist zoals ik.

JIM : Wie pa, Wallace ?

(Lette niet op, was naar buiten aan het loeren.)

PA : Nee dedju, die timmerman van 2000 jaar geleden.

JIM : A ja. Sorry, maar ik had effkes niet gevolgd. Ik zag er juist weer twee binnengaan.

PA : Bekenden ?

JIM : Ik heb ze toch alletwee moeten opschrijven. Den eerste ken ik niet zo goed, maar ik heb NEUS opgeschreven, hij heeft nogal ne

lange, vandaar. En den tweede is dat boekhouderstypeke dat elke dag zijn "twee plakjes kaas" komt halen.

- PA : Ha, den dieje. Het verwondert mij niks dat die naar de opening van zo'n supermarkt gaat, dat is daar helemaal het type voor. Maar hij vergist zich als hij denkt dat ze voor hem speciaal twee schellekes kaas in plastic gaan voorverpakken. Hoe is de stand ondertussen ?
- JIM : Al 26.
- PA : 26, verdomme toch. Maar ja, wat wilt ge met zo'n reclame. Bezie dat toch Jim, bezie dat toch. (Wuift met een krantje)
- JIM : Ik weet het pa. Ik bezie het elke morgen. Ik heb het door uw gezaag boven mijn bed gehangen, zodat ik het elke morgen kan zien : "De kleine man wordt door het kapitaal gewurgd."
- PA : Zo is het toch ! Zo'n krantje alleen al kost pakken poen, en dan die slogans : "Bij onze opening voor elke vrouwelijke klant een stuk kwaliteitszeep en voor de mannen een pakje instant scheermesjes". Dat is ofwel gestolen goed, ofwel rommel. Dat kan niet anders.
- JIM : Maar ze komen er op af. Ik heb juist nummer 30 opgeschreven. Dat zoudt gij ook moeten doen hé pa, de mensen iets geven. Ze krijgen blijkbaar graag iets, en zo raakt gij van uwe rommel af. Wat dacht ge van die dozen afwasbare tandenstokers die ge al jaren in 't magazijn hebt staan ?
- PA : Ja...misschien...maar het heeft mij ook geld gekost.
- JIM : Stom geld hé pa, geef nu toe. Wie koopt er nu afwasbare tandenstokers !
- PA : Het zijn maar twee dozen en ik heb er al een paar pakjes van verkocht.
- JIM : Een paar. Dat betekent dus dat ge in elke doos nog 999 pakjes hebt zitten.
- PA : Okee, het was een miskoop, ik weet het, maar ik kon het die verkoper niet weigeren. Die jongen had pas die job en leurde al een paar dagen met die dozen. Hij kon ze aan de straatstenen niet kwijt. Ge had zijn ogen moeten zien toen hij voor mij stond, precies onze Mirza.
- JIM : (tot publiek)
- Mirza is den hond van de Jos. Iedereen heeft een hekel aan het beest, en ik in 't bijzonder. Ik verdenk hem ervan dat hij een

kruising is tussen een dobberman en een kat, even geniepig en bloeddorstig.

(tot pa) Madam Bellemans is nummer 32 pa.

PA : Zij ook al. Ze kan vanaf nu haar Fortzegeltjes op hare bil schrijven ,en op alles wat ze koopt maak ik de Artispunten zwart.

JIM : Jaja pa.

In kamer - Twee vrouwen

SONIA : Zij is Maria, de vrouw van de Jos. We zijn al jarenlang vriendinnen, zusters bijna. Anderhalve maand is ze zelfs echt mijn zusje geweest door een spijtige vergissing in het ziekenhuis. Ik ben goed bevriend met de Jos, nogal logisch. Hij is tenslotte de man van mijn beste vriendin. Maar wat Maria niet weet is dat ik nogal héél goed bevriend ben met de Jos.

MARIA : Zij is Sonia, al heel lang een goei vriendin. Wat Sonia echter niet weet is dat ik weet dat zij de laatste tijd zo'n beetje heel goed bevriend is met Jos. Ik zeg er niks van. Sonia is een goei naaister en ze heeft beloofd om nieuwe draperies voor ons te maken, dus wacht ik tot ze af zijn en dan...

SONIA : Waarom is de winkel dicht, Maria ?

MARIA : Heb je het papiertje niet gelezen dat aan de deur hangt ?

SONIA : Nee, ik ben langs achter gekomen.

MARIA : Er staat op : "Gesloten wegens de geboorte van een monsterboeleke" - "Te bezichtigen hierover".

SONIA : Hij heeft het dus toch gedaan.

MARIA : (Poeslief) Wist jij er dan van ?

SONIA : Nee, maar hij heeft dat toch altijd gezegd : "Als dat gedrocht hierover opengaat sluit ik mijn kot.

MARIA : En dat heeft hij dus gedaan.

SONIA : Maar het is zo stom. Ik heb hem zo dikwijls gezegd dat hij daar juist zijn klanten mee wegjaagt naar die "Wallace".

MARIA : Gij dus ook ?

SONIA : Hoedat ?

MARIA : Wel, ik heb hem dat ook gezegd. Soms denk ik dat wij echt zusters zijn. Zoals wij de dingen samen aanvoelen, wat de Jos be-

treft toch in ieder geval.

SONIA : Natuurlijk, hij is toch uwe man en ik ben uw beste vriendin.

Ik maak me echt bezorgd over hem.

MARIA : Hoever staat het met mijn draperies ?

SONIA : Sorry Maria, maar daar staat mijne kop nu niet naar.

MARIA : Dat vreesde ik al.

SONIA : Wat is hij nu aan het doen ?

MARIA : Hij zit te gluren achter de luxaflex en noteert wie er hierover
allemaal binnengaat.

SONIA : 't Is niet waar !! En hoe lang zit hij daar nu al ?

MARIA : Van vanmorgen. Hij heeft niemand gemist.

SONIA : Het is niet waar !!!

MARIA : Waarom krijgt gij nu ineens den daver ?

SONIA : Omdat ik mij bezorgd maak natuurlijk.

MARIA : Waarover ?

SONIA : Over hem natuurlijk. Dat gaat slecht aflopen. Ik ken hem.

MARIA : Ik ken hem ook, Sonia...

SONIA : Maar waarom maakt gij u dan niet ongerust ?

MARIA : Omdat ik hem ken. Zolang hij alleen maar lijstjes opmaakt van
zijn klanten die bij Wallace binnengaan is er nog geen probleem.

SONIA : Hij maakt lijstjes op ook al. Verschrikkelijk. En wat gaat hij
met die lijstjes doen, met de klanten die erop staan, bedoel ik.

MARIA : Dat weet ik nog niet, maar als ik het weet zal ik ineens ook
weten of ik mij zorgen moet gaan maken of niet.

In de winkel.

Jim leest het lijstje voor. Pa antwoordt achter elke naam ja.

JIM : Van de Zande, Van Ginneken, die van de schoenwinkel, Marie-Ange,
mijnheer en madam Jansen, Sonia...

PA : Van Sonia zijt ge toch zeker hé ?

JIM : Maar enfin pa, ge hebt ze mij zelf aangewezen.

PA : Heb ik dat gedaan ?

JIM : Maar ja. Ge hebt nog gezegd : "dedju, daar sé, Sonia, schrijf op
Jim, schrijf op" !

PA : Zet twee kruisen achter hare naam.

- JIM : Waarom ?
- PA : Doe het. Die zal verdomme weinig plezier beleven aan haar stukske zeep.
- JIM : Okee pa, twee kruiskes.
- ELS : Ik heb 36 kruiskes in de gazet gezet. Allemaal automechaniekers gevraagd. Nu gaat ge me niet vertellen dat daar geen enkel kruiske bij is dat geschikt is voor u.
- JIM : Dat is Els, sinds een jaar mijn vrouw. Ik ben met haar beginnen vrijen voor een weddenschap. Ik moest naar haar toegaan en vragen of ze met mij wilde trouwen. Als ze nee zou zeggen kreeg ik tien bakken bier. Ze zei onmiddellijk ja. Gelukkig weet zendaar niks van. (tot Els) Schatteke, ik heb het nu veel te druk met onze pa te helpen.
- PA : De Jim heeft gelijk Els, ik heb steun nodig in deze moeilijke momenten.
- ELS : En ik heb financiële steun nodig. Laat ons duidelijk zijn Jim. Gij gaat nu op kruistocht door de gazet, of ik ga sexy lingerie showen bij de Las Vegas.
- JIM : Als ge ne voet binnenzet in de Las Vegas zet ge gene voet meer binnen in mijn appartement.
- ELS : Het is ons appartement en onze pa betaalt het.
- JIM : Pa, zeg haar dat ze geen voet in de Las Vegas mag binnenzetten, of dat ze anders met haar klikken en klakken van uw appartement zal afvliegen.
- PA : Madammeke Peters en madam Janssens, vooruit Jim, rap opschrijven voor ge het vergeet.
- JIM : Wacht effe, Els. (schrijft op)
- ELS : Wel, wat zal het zijn ?
- JIM : Ik voel het Els, ik voel echt dat ze me één van de dagen een reuzejob gaan aanbieden. Waarom zou ik dan nog moeite doen ?
- ELS : Het wordt dus de Las Vegas.
- JIM : Ge gaat niet naar de Las Vegas.
- ELS : En waarom moogt gij daar naartoe gaan en ik niet ?
- JIM : Omdat ik naar de Las Vegas ga om kadokes voor u te kopen !
- ELS : Verrekt met die kadokes van u. Pa, ge zoudt me moeten zien. Ik loop constant rond met zwarte beha's met kanten biezekens, rode slippekes met doorkijk in 't midden, jarretelgordels en kousebanden, netkousen met ponponnekes en luipaardvellekes en baby-

dollekes met floezekes. Ik vraag me af waarom ik geen mannequin mag worden in de Las Vegas. Ik ken hun produkten beter dan zij zelf.

PA : Els, hou astublief uw mond en ga naar de Las Vegas.

ELS : Voilà, dat noem ik nu nog eens begrip hebben. (AF)

JIM : Els!!! Pa, van mij mocht ze niet naar de Las Vegas en nu zegt gij dat ze wel mag gaan. Hebt gij er enig idee van hoe uw dochter er gaat uitzien op zo'n modeshow ?

PA : Ja, ik heb de catalogus bij u thuis zien liggen. Jim, ik ken mijn dochter. Ze lult maar wat, om u op stang te jagen. Ze is nu naar huis, gaat wat liggen bleiten op bed en trekt dan haar babydolleke met floezen over haar luipaardvel aan. Tegen die tijd moet ge maar zien dat ge thuis zijt, maar schrijf nu eerst nog eens mijnheer Van den Abeele op.

In de kamer.

ELS : (Huilend) Ma, ze houden niet van mij. De Jim niet en onze pa ook niet. Weet ge dat onze pa mij als een hoer sexlinterie wil laten showen ?

MARIA : Onze pa is overstuur door die "Wallace" kindje, let maar niet op wat hij zegt. En waarom houdt de Jim niet van u ?

ELS : Omdat...omdat hij daar nu al heel de dag met onze pa achter de luxaflex zit in plaats van werk te zoeken. Ma, hij kan mij niet onderhouden. Ik zal verplicht zijn zelf een job te zoeken.

MARIA : Ge wist dat de Jim zo was voor dat ge met hem trouwde. Wilt ge dat ik eens met hem praat ?

ELS : Dat zal niet veel uithalen. Ten eerste valt er met de Jim niet te klappen, en ten tweede heb ik zo mijn vragen over uw doortastendheid...Ik weet het van Sonia, ma.

MARIA : A ja... (stopt met breien)

ELS : Hoe kunt ge het in godsnaam uitstaan dat dat mens hier nog komt koffiekletsen en waarom kiepert ge onze pa niet uit uw bed tot hij op zijn knieën om vergiffenis komt vragen ?

MARIA : Dat is mijnen aard niet.

ELS : Juist. En daarom heb ik mijn twijfels over het resultaat van uw klapke met de Jim.

MARIA : En bovendien, Sonia moet mijn draperies nog maken, ik mag haar niet voor de kop stoten.

ELS : Dat is dikke zever, hé ma.

MARIA : Ik weet het...maar wat moet ik dan doen ? Ik wil onze pa niet kwijt. Ik kan niet kwaad zijn op hem. Ik ben zo niet. Soms wil ik wil; maar dan begin ik op voorhand al te bibberen, en als ik dan iets wil zeggen, slaat mijn stem over en kan ik alleen nog maar bleiten. Ik hou ook teveel van hem denk ik, en er is al zoveel gebeurd, dus zwijg ik maar. Sonia wil ik eigenlijk ook niet kwijt. Ik doe wel eens stekelig tegen haar, maar ik kan niet echt kwaad zijn. Ze is mijn beste vriendin, mijn zuster bijna...Komt daar bij...dat, tussen uw vader en mij...daar is niet zoveel, begrijpt ge...en dan heb ik nog liever dat hij met Sonia...begrijpt ge...dan met iemand wildvreemd...begrijpt ge dat echt ? (Tranen in de ogen)

ELS : Och ma.

(Ze vallen mekaar in de armen. Peter komt binnen.)

PETER : O ekskuseer. Ik stoor toch niet ?

ELS : Peter... (tot publiek) Peter is de buurjongen. Hij studeert. In feite studeert hij al jaren, en hij is nog altijd driftig op zoek naar één of ander diploma. Hij verdient wat zakgeld door bestellingen thuis te bezorgen. Ik heb jaren naar hem gegluurd vanuit mijn kamer naar het venster van zijn kamer, waar hij bij het licht van zijn bureaulamp tot uren in de nacht stripverhalen zat te lezen.

(tot Peter) Dag Peter. Dat is lang geleden.

PETER : Ja...Nu je getrouwd bent Els...

ELS : Dat is juist. Goed dat je me er aan herinnert. Ik ben getrouwd. Heb je een klein momentje, Peter ?

PETER : Ik kwam eigenlijk alleen maar vragen of er bestellingen moeten weggebracht worden.

MARIA : Nee, vandaag niet. De winkel is gesloten.

PETER : Ja, ik dacht het al, maar ik dacht, ik zal het toch maar even gaan vragen, dacht ik zo...dan ga ik nu maar.

ELS : Wacht nog even Peter. Moeder, je hebt me even week gemaakt daarstraks, maar dat was vals sentiment. Ik wil je maar één ding zeggen moeder ! je laat je doen, door pa en door die Sonia. Leef je eigen leven, en verstop je niet achter de draperies. Jij bent de volwassene, en pa is een groot klein kind. Je moet hem kort

houden, of hij ontspoord. Zeg niet dat ik je niet gewaarschuwd heb. Zo Peter, ga je mee ?

PETER : Wat doen ?

ELS : Tja...wat doen... wat kunnen twee jonge mensen zoal samen doen ?
...Ik weet het : frambozen plukken.

PETER : Frambozen plukken ?

ELS : Ja, het is er volop het seizoen voor en ik weet een paar prachtige frambozenstruiken staan.

PETER : Maar ik moet nog studeren...

ELS : Straks. Die Suskes en Wiskes lopen niet weg.
(Samen af. Maria zucht.)

PA : (op) Was dat Peters stem die ik daarnet hoorde ?

MARIA : Ja.

PA : En waar is hij nu ?

MARIA : Hij is met Els frambozen gaan plukken.

PA : Hé ?

MARIA : De winkel is toch dicht. Er zijn geen bestellingen.

PA : Maar godverdomme mens ! Is dat nu gedaan met dat eigenmachtig optreden van u ! Wie is hier de baas in de zaak ? En wie beslist er dan of er bestellingen zijn of niet ?

MARIA : Jaaaar, ik ben toch ook een beetje...

PA : WAT staat er op de vitrine achter "Algemene voeding bij" ? juist ja : JOS staat daar, en Jos, dat ben ik. Dus als er iemand beslist of Peter bestellingen moet wegbrengen ben ik het. Bon, ga hem zoeken en zeg dat hij zo snel mogelijk deze jerrycan met benzine moet laten vullen. (pa af)

MARIA : Waarom laat ik me toch altijd zo afblaffen ? Waarschijnlijk is het een schuldcomplex van in het verleden....

In de winkel

PA : En hoe maakten ze dat ?

JIM : Wel, ze deden dat in een fles, stopten er watten in en een koord.
Een vlammetje, en dan gooiden ze dat weg en...WHAM !!

PA : Ongelooflijk zeg. Zo simpel en toch...

JIM : Zeg pa, hoe zit het nu eigenlijk ? Is Peter die benzine nu gaan halen ?

PA : Ik hoop het.
 JIM : Hoe, gij hoopt het ?
 PA : Ja, ons ma is hem gaan zoeken. Hij is met Els frambozen gaan plukken.
 JIM : Frambozen ? Mijn Els met Peter ?
 PA : Ja. Het is er volop het seizoen voor.
 JIM : Jaja...zozo...Kunt gij het hier efkes alleen af pa ? Ik moet ineens dringend ergens naartoe.
 PA : Ja, maar niet te lang hé jongen. We hebben hier nog heel wat besprekingen te voeren.
 JIM : Het duurt niet lang. (af)

De Frambozenplukplaats.

PETER : Els, hier staan helemaal geen frambozen. Als we frambozen moeten hebben, dan moeten we een heel andere kant uitgaan.
 ELS : Kus me.
 PETER : Wablief ?
 (Els zucht, trekt Peter naar zich toe en kust hem vol op de mond. Na een blijkbaar innige en langdurige kus laat ze hem mistroostig los.)
 ELS : Ik wist het, ik vind er niks aan.
 PETER : (slikt) Ik vond het anders niet zo slecht.
 ELS : Ik hou alleen maar van Jim. Alleen zijn kussen geven mij voldoening. O, ik ben toch zo ongelukkig ! (Huilbui)
 PETER : Maar Els, huil toch niet zo. (Els huilt nog harder)
 Helemaal fout dus. Ik had het moeten weten. Kom Peter, iets anders proberen. Kom Els, huil maar eens rustig uit. (Els snikt nu alleen nog) Voilà, dat is de juiste methode. Vertel eens Els, waarom huil je ?
 ELS : Omdat ik zo ongelukkig ben.
 PETER : Dat is logisch. Vertel het eens allemaal aan mij. Misschien kan ik je helpen, ik heb heel wat gelezen.
 ELS : (snikkend) Suskes en Wiskes.
 PETER : Ook ja...maar ook euh...Karl May bijvoorbeeld. En daaruit kan je heel wat leren wat betreft menselijke gevoelens.
 ELS : Jim houdt niet meer van mij.

PETER : Hoe weet ge dat zo zeker ?

ELS : Al mijn vriendinnen die getrouwd zijn hebben een auto, elke lente, zomer, herfst en winter nieuwe kleren, gaan zonnen in Benidorm en skiën in Kitzbühl.

PETER : Dat heeft toch niks met de Jim te maken ?

ELS : Jawel, alles zelfs. Wij hebben een mobyletje, ik draag herfst en winter een jeansbroek en al twee lentes en zomers hetzelfde rokske. Het skiën zien we op tv en zonnen doen we in het Rivierenhof.

PETER : Maar ik snap nog altijd niet wat dat met de Jim te maken heeft.

ELS : Hij werkt niet !!! Hij wil niet werken !!!

PETER : Els, liefde heeft toch niets met geld te maken.

ELS : Nee, maar geld maakt de liefde wel gemakkelijker. Ik hou trouwens ook niet meer van de Jim. Vanaf nu, niet meer. (Ze kijkt Peter aan) Vanaf NU niet meer !!!

(Ze vliegt Peter opnieuw in een versmachtende zoen om de hals. Net als daarstraks mistroostige zucht.)

Ik vind er nog altijd niks aan.

PETER : (Verbouwereerd) Sorry.

ELS : Ik zit met een hartverscheurend probleem : ik hou van de Jim en ik hou niet van hem.

PETER : (Zenuwachtig, met droge mond)

Kan...ik bedoel...kan...een kus waar ge...wel iets aan vindt, dat probleem oplossen ?

ELS : Het zou misschien iets kunnen verduidelijken. Waarom vraagt ge dat ?

PETER : Omdat...omdat...DAAROM !!!

(Vliegt op zijn beurt Els om de hals en geeft haar een versmachtende kus. Als hij haar loslaat hapt zij naar adem.)

PETER : En ? Nog altijd niks ?

ELS : Ik moet zeggen dat er nu wel iets was.

PETER : Schitterend ! Ik moet alleen nog wat oefenen, studeren, en daar ben ik heel goed in. (Vurige kus.)

In de winkel.

Pa zit nog voor het raam. Sonia komt behoedzaam binnen.)

SONIA : (Heel voorzichtig)

Dag suikerklontje...

PA : (Draait zich om met een moorddadige brul)

Sonia !!!!

SONIA : Niet kwaad zijn, ik kan het allemaal uitleggen.

PA : Tussen ons moet er niets meer uitgelegd worden !

SONIA : Ik wil het toch doen. Het was allemaal een ongelukkige samenloop van omstandigheden.

PA : Dat ik u hierover bij Wallace heb zien binnengaan was voor u inderdaad een heel ongelukkige samenloop van omstandigheden. Ik wil niets te maken hebben met verraders.

SONIA : Maar suikerklontje...

PA : Spreek dat woord niet meer uit in mijn bijzijn !

SONIA : Dat ik daar binnenging, dat was een moment van...

PA : Zwakte ?

SONIA : Neenee...van...

PA : Pesterij ?

SONIA : Neenee ! Een moment van...

PA : Van:wat ?

SONIA: Van..van...verstrooidheid.

PA : Mijn botten, verstrooidheid ! Ge wilde dat stukske zeep hebben !

SONIA : Hoe kunt ge zoiets zeggen ! Ik, die u altijd steun, die u zoveel heb gegeven !

PA : Mijn vrouw steunt mij ook en geeft mij ook vanalles, maar het zal nooit in hare kop opkomen om mij te verraden voor een stukske zeep.

SONIA : Ge hebt altijd gezegd dat ze u niet genoeg geeft. Dat ge daarom mij nodig had.

PA : Nodig HAD, dat hebt ge prima onder woorden gebracht.

SONIA : Maar voor zoiets stoms gaat ge onze toekomst toch niet op het spel zetten ?

PA : DAT hierover, dat is niks stoms ! Voor mij is het ergen dan 36 maagzweren tegelijk of ne kater van 16 duvels !

SONIA : Ik begrijp het. Kan ik...

PA : Ge begrijpt er niks van ! Anders had ge daarstraks met opgeheven kop dat ding daar voorbijgelopen !

SONIA : Maar ik zweer u dat ik mijn stukske zeep heb weggesmeten zodra ik besefte wat ik gedaan had !

PA : Te laat. En nu zou ik graag niet meer gestoord worden. Ik heb werk te doen.

(Draait zich ostentatief om richting venster)

SONIA : (In tranen)

Is er dan geen enkele manier...

PA : Nee !

SONIA : Maar ik hou van jou !

PA : Ga !

SONIA : (Huilend af) Ik zal een manier vinden, ik zal...

(Na een korte stilte komt Jim vloekend op)

JIM : Nondedju, nondedju, nondedju !

PA : Jim, dat is hier een katholiek huis ! Hier wordt niet gevloekt. Er mag hier vanalles gebeuren, maar vloeken, dat kan niet.

JIM : Ik wist dat er iets niet pluis was met die frambozen !

PA : Wat is er niet pluis met die frambozen ?

JIM : Ze zijn nog niet rijp ! Ik heb speciaal aan twee struiken gaan voelen, en het is heel duidelijk : ze zijn nog bijlange niet rijp !

PA : Laat ze dan nog efkes hangen hé.

JIM : Pa, snapt ge dan niet wat dat wil zeggen ?

PA : Dat we nog een tijdje frambozen uit de diepvries zullen moeten eten, zeker.

JIM : Nee ! Dat wil zeggen dat mijn Els en dat stuk student van hier-naast helemaal geen frambozen gaan plukken zijn!!

PA : (Wordt ongeduldig) En dan ?

JIM : Ik vraag me af wat ze dan wel gaan plukken zijn.

PA : Rode rozen bijvoorbeeld. Misschien heb ik ons moeder verkeerd verstaan.

JIM : Nog erger ! Met zijn tweetjes idyllisch rode rozen gaan plukken !

PA : Jim, doe astublieft niet zo hysterisch. Ik heb mijn dochter goed opgevoed en ik vertrouw haar. Geloof me, er is er maar ene waarmee ze idyllisch rode rozen wil plukken, en dat zijde gij.

JIM : Waarom is ze dan met die Peter mee ?

PA : Dat weet ik niet ! En vraag dat begot aan haar ! Er zijn belangrijker dingen te doen op dit moment.

JIM : Het is en blijft een linke zaak.

PA : Da's zeker. Daarom moeten we heel omzichtig te werk gaan. Ik vraag me af of het niet beter is dat we alle namen die we opge-